

ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Між економічними відносинами, що існують у процесі здійснення інноваційної діяльності, мірами їхнього господарського регулювання і самими інноваційними процесами у національній економіці існують складні взаємозв'язки. Для їх ефективного регулювання потрібна оптимальна законодавча база, яка в нашій країні, ще вдосконалюється і досліджується законодавство в питаннях інноваційної діяльності, для його вдосконалення.

Законодавство України у сфері інноваційної діяльності базується на Конституції України і складається із законів України: «Про інвестиційну діяльність», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу» та інших законодавчих актів, що регулюють відносини у інноваційній сфері. Правові передумови державної інноваційної політики закладені в Конституції України, в якій ст. 54 гарантує громадянам свободу наукової, технічної та інших видів творчої діяльності, захист інтелектуальної власності, авторських прав. Ст. 116 зобов'язує Кабінет Міністрів України забезпечувати здійснення економічної політики у сфері освіти, науки і культури. Згідно з п. 4 ст. 116 Кабмін розробляє і здійснює загальнодержавні програми економічного, науково-технічного і культурного розвитку України.

В цілому в Україні існує законодавча база для здійснення і розвитку інноваційної діяльності (приблизно 70 нормативно-правових актів), але все ж за кількістю і якістю нормативних законодавчих актів вона поступається подібним системам у розвинутих країнах. Формування в Україні інноваційної моделі економічного зростання потребує сприяння держави у створенні

ефективної законодавчої бази для інноваційної діяльності та ефективному функціонуванні інноваційної інфраструктури, особливо на міжгалузевому та регіональному рівнях.

Серед основних проблемних моментів у законодавчому забезпеченні інноваційної діяльності в Україні можна виділити наступне. Обмеження інноваційної діяльності є наслідком неефективного державного впливу, зокрема податкових пільг, антимонопольного, патентно-ліцензійного та кон'юнктурного регулювання технологічного оновлення виробництв.

Будова законодавчого інноваційного механізму має відмінності не тільки в різних країнах світу, але й в окремих регіонах будь-якої країни. Це пов'язано, насамперед, із конкретною циклічною фазою розвитку, яка детермінує стан і ступінь ефективності функціонування законодавчого інноваційного механізму тієї або іншої територіальної суспільної системи. Якщо така система перебуває у стані кризи, то законодавчий інноваційний механізм є, як правило, деформованим та дезорганізованим. У такі періоди в законодавчому інноваційному механізмі можуть бути навіть відсутні важливі ланки.

Для ефективності інноваційної діяльності в Україні потрібно проводити глибоке дослідження законодавства, а саме: нормативно-правових та підзаконних актів, які видаються Верховною Радою, Кабінетом Міністрів та профільними міністерствами. Не останнє слово в розвитку законодавчої бази для існування інноваційної діяльності відіграють локальні акти, які створюються на підприємствах, які потім стають основою для інноваційного законодавства України. Їх аналіз дасть змогу вдосконалити законодавство та розробити ефективний механізм для функціонування та захисту в сфері інноваційної діяльності в нашій державі.

Список літератури:

1. Федулова Л.І. Інноваційна економіка : підручник / Л.І. Федулова. – К. : Либідь, 2006. – 480 с.
2. Комеліна О.В. Стратегія трансформації інноваційно-інвестиційного простору України : теорія, методологія і практика : монографія / О.В. Комеліна. – Київ : ТОВ „ДКС центр, 2010. – 486 с.